

Sfântul Josemaría Escrivá

Sfântul Rozariu

Galaxia Gutenberg
2018

© Editura Galaxia Gutenberg, 2018

Imaginile: Torreciudad (www.torreciudad.org)

Traducere din limba spaniolă de Dana Camelia Hădăreanu

Redactor: Mia Hodiș

Titlul original: Josemaría Escrivá de Balaguer, Santo Rosario,

Ediciones, RIALP, Madrid (Spania), 2017

© Fundación Studium, Madrid, Spania

ISBN 978-973-141-725-7

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg

435600 Târgu- Lăpuș, str. Florilor nr. 11

Mobil: 0723-377599, 0733979383

E-mail: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Cuprins

Despre autor	7
Prolog.....	11

Pentru cititor.....	14
Notele la alte ediții	15

MISTERELE DE BUCURIE

Bunavestire	21
Vizitarea Elisabetei	25
Nașterea lui Isus.....	29
Prezentarea în templu	33
Pruncul pierdut în templu.....	37

MISTERELE DE DURERE

Rugăciunea de pe Muntele Măslinilor.....	43
Biciuirea lui Isus.....	47
Încununarea cu spini.....	51
Isus își duce crucea	55
Moartea lui Isus.....	59

Învierea lui Isus.....	65
Înălțarea Domnului.....	69
Coborârea Duhului Sfânt.....	73
Ridicarea Preasfintei Fecioare la cer.....	77
Încoronarea Preasfintei Fecioare.....	81

MISTERELE DE LUMINĂ

Botezul Domnului.....	89
Nunta din Cana.....	93
Vestirea Împărăției lui Dumnezeu.....	97
Schimbarea la față a Domnului.....	101
Înstituirea euharistiei.....	105

LITANII.....109

Epilog.....	111
-------------	-----

Despre autor

Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer s-a născut la Barbastro (Spania) la 9 ianuarie 1902 și a murit la Roma, în faimă de sfințenie, la 26 iunie 1975.

Hirotonit preot la 28 martie 1925, își începe activitatea pastorală în parohii rurale, și o continuă apoi în cartierele muncitorești și în spitalele din Madrid.

La 2 octombrie 1928, întemeiază la Madrid Opus Dei, bucurându-se de la început de aprobarea autorității diecezane și, începând din 1943, cu aprobarea necesară a Sfântului Scaun, care a înălțat mai târziu Opus Dei la rangul de Prelatura Personală, la 28 noiembrie 1982. Începând din 1928, viața Sfântului Josemaría Escrivá se confundă cu istoria și

dezvoltarea Opus Dei. La moartea sa, Opus Dei se răspândise deja pe cele cinci continente și număra peste 60.000 de membri, aparținând a peste 80 de naționalități.

Monseniorul Escrivá de Balaguer a fost doctor în drept al Universității din Madrid, doctor în teologie al Universității Laterane din Roma, doctor honoris causa al Universității din Zaragoza, Mare Cancelar al Universităților din Navarra (Pamplona, Spania) și Piura (Peru). De asemenea, a fost Superior al Seminarului Sfântul Francisc de Paula din Zaragoza, profesor de etică generală și morală profesională la Școala de Ziariști din Madrid și profesor de drept canonic și drept roman la Zaragoza și Madrid. Prelat de Onoare al Sanctității Sale și membru al Academiei Pontificale Romane de Teologie, a activat drept consultant al Sfintei Congregații a Seminarilor și Universităților și al Comisiei Pontificale pentru interpretarea autentică a Codului de Drept canonic.

În afara studiului teologico-juridic „La Abadesa de Las Huelgas” („Stareța mânăstirii Las Huelgas”), între scrierile sale publicate se numără cărți de spiritualitate traduse în numeroase limbi: „Drum”, „Sfântul Rozariu”, „Iste Cristos care trece”, „Prietenii lui Dumnezeu”, „Calea Crucii”, „Brazda”, „Porja”. Volumul „Convorbiri cu Monseniorul Escrivá de Balaguer” reunește câteva din interviurile publicate în presă.

Din 1946, Monseniorul Escrivá de Balaguer s-a stabilit la Roma, ca Președinte General al Opus Dei. Corpul i se odihnește în Biserica prelaturii – Sfânta Maria a Păcii -, la Roma, înconjurat neîncetat de rugăciunile și recunoștința numeroaselor persoane din întreaga lume, care s-au apropiat de Dumnezeu atrase de exemplul și de învățăturile Fondatorului Opus Dei.

Faima de sfințenie de care s-a bucurat în timpul vieții s-a extins după moartea sa până la marginile pământului, așa cum dovedesc bogatele relatări de haruri spirituale și

materiale, atribuite mijlocirii Fondatorului Opus Dei, printre care câteva însănătoșiri inexplicabile din punct de vedere medical.

Foarte numeroase au fost, de asemenea, scrisorile provenind de pe cele cinci continente, printre care cele de la 65 de cardinali și aproape 3500 de episcopi – mai mult de o treime din episcopatul mondial – care i-au cerut Papei deschiderea cauzei de beatificare și canonizare a Monseniorului Escrivá de Balaguer. Sfânta Congregație pentru Cauzele Sfinților a acordat nihil obstat pentru deschiderea Cauzei la 30 ianuarie 1981. Decretul de introducere a Cauzei a fost semnat de către Cardinalul vicar al diocezei de Roma la 19 februarie 1981. Sfântul Părinte Ioan Paul al II-lea a declarat la 9 aprilie 1990 eroismul virtuților sale creștine, iar pe data de 6 iulie 1991 a decretat caracterul miraculos al unei vindecări atribuite mijlocirii sale. Papa Ioan Paul al II-lea l-a beatificat la 17 mai 1992. Tot el l-a declarat sfânt, zece ani mai târziu, la 6 octombrie 2002, la Roma, în Piața Sfântul Petru, în prezența unei mari mulțimi.

Prolog

Aceste rânduri nu sunt scrise pentru femeiuși. Ele sunt scrise pentru bărbați adevărați, bărbați... întru totul, cărora, fără îndoială, le-a fost dat să-și înalțe inima către Domnul, strigându-i împreună cu Psalmistul: Notam fac mihi viam in qua ambulem; quia ad te levavi animam meam. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalț sufletul (Ps 142, 8).

Trebuie să încredințezi acestor bărbați o taină care ar putea foarte bine să fie începutul drumului pe care Cristos vrea să-i facă să-l străbată.

Prietene: dacă vrei să fii mare, fă-te mic.

Pentru a fi mic, trebuie să crezi cum cred copiii, să iubesti cum iubesc copiii, să te abandonezi cum se abandonează copiii..., să te rogi cum se roagă copiii.

Și toate acestea sunt necesare pentru a pune în practică ideile pe care vreau să ți le dezvălui în rândurile ce urmează:

Începutul drumului, al cărui capăt este să fi complet nebun după Isus, este o dragoste încrezătoare față de Sfânta Maria.

– Vrei s-o iubești pe Sfânta Fecioară? – Ei bine, frecventează-o! – Cum? – Rugându-te bine Rozariul.

Da, dar în Rozariu... repetăm mereu aceleași lucruri! – Mereu aceleași lucruri? Și cei care se iubesc, nu-și spun și ei mereu aceleași lucruri unul altuia?... Monotonia Rozariului tău nu vine oare din aceea că, în loc să pronunți cuvinte, ca un om, scoți sunete ca un animal, cu spiritul îndepărtat de Dumnezeu?

– Și mai ascultă ceva: misterul asupra căruia vom contempla este indicat înaintea fiecărei decade.

– Iar tu... oare ai contemplat vreodată aceste mistere?

Fă-te mic. Vino cu mine și – acesta este punctul central al încrezătoriei mele – vom trăi viața lui Isus, Maria și Iosif.

În fiecare zi îi vom sluji cu ceva. Le vom asculta conversațiile de familie. Îl vom vedea crescând pe Mesia. Îi vom admira cei 30 de ani de viața ascunsă... Vom fi de față la Patimile și Moartea sa... Vom fi orbiți de slava Învierii sale... Într-un cuvânt: nebuni de iubire (și nu e altă iubire decât Iubirea) vom contempla toate clipele vieții lui Isus Cristos.

Primul mister BUNAVESTIRE

Nu uita, prietene, că suntem copii. Maria, Doamna cu dulce nume, se roagă.

Tu ești în casa ei orice vrei: un prieten, un servitor, un curios, un vecin... – Cât despre mine, nu îndrăznesc să fiu nimic în acest moment. Ascuns în spatele tău, contemplan scena, uluit:

Arhanghelul își transmite vestea...
Quomodo fiat istud, quoniam virum non cognosco? – Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? (Lc 1, 34)

Vocea Maicii noastre îmi readuce în minte, prin contrast, toate necurățiile umane..., și ale mele.

Și cât urăsc atunci mizerabilele scăderi ale țărânilor!... Ce hotărâri!

Viat mihi secundum verbum tuum. – Fie mie după cuvântul tău (Lc 1, 38). Și în farmecul acestor cuvinte virginale, Cuvântul se intrupează.

Prima decadă se sfârșește... înaintea oricărui alt muritor, mai am timp să-i spun Dumnezeuului meu: Isuse, te iubesc!

Al 2-lea mister
**VIZITAREA
ELISABETEI**

Acum, tinere prieten, ar trebui să știi deja să te descurci. – Însoțește-i cu bucurie pe Iosif și pe Sfânta Maria... și vei învăța tradițiile Casei lui David:

O să auzi vorbindu-se despre Elisabeta și Zaharia, o să te înduioșezi în fața iubirii atât de curate a lui Iosif, și inima o să-ți bată cu putere de fiecare dată când se va pronunța numele Pruncului care se va naște la Betlem...

Mergem în grabă în munți până la o așezare a tribului lui Iuda (Lc 1, 39).

Ajungem. E casa unde se va naște Ioan Botezătorul. Elisabeta o salută, cu recunoștință, pe Maica Mântuitorului: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău! – Și de

unde mie aceasta, să vină la mine Maica Domnului meu? (Lc 1, 42-43)

Ioan Botezătorul tresaltă în pântecul mamei sale... (Lc 1, 41) – Smerenia Mariei se revarsă în Magnificat... – Și tu și cu mine, care suntem orgolioși – care eram orgolioși –, promitem să fim smeriți.